

תת"ע 1064/09/21 - מדינת ישראל נגד אוראל פרץ

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1064-09-21 מדינת ישראל נ' פרץ
תיק חיצוני: 11250636153

כבוד השופטת כרמית פאר גינת	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
אוראל פרץ	נגד
	נאשמים

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול כתב האישום כנגד הנאשם מכוח הגנה מן הצדק והטענה בדבר סיכון כפול.
2. כנגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום. כתב האישום הראשון, בתיק הנוכחי (תת"ע 1064-09-21), מייחס לנאשם עבירה מיום 4.3.21 בשעה 22:40 בדרך יפו בחיפה, פינת דוגית, בגין אי ציות לאות שנתן לו שוטר במדים, בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה.
3. כתב האישום השני, בתיק האחר (תת"ע 3661-03-21), מייחס לנאשם עבירה מיום 4.3.21 בשעה 22:39 בדרך יפו בחיפה, פינת דוגית, בגין נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.
4. בדיון ביום 12.12.21 טען ב"כ הנאשם טענה מקדמית בדבר סיכון כפול. לטענתו, הנאשם כבר נשפט בתיק האחר בפני כב' השופט לרנר, בעוד שמדובר בדו"ח שרשם אותו שוטר ובאותו מועד, ואילו המאשימה פיצלה בין שני כתבי האישום והגישה את כתב האישום הנוכחי חצי שנה מאוחר יותר.
5. בטיעוניו בכתב מיום 11.1.22 ציין ב"כ הנאשם כי שני כתבי האישום האמורים מתארים מסכת עובדתית אחת ואירוע אחד, שבו נקלט רכב הנאשם במהירות מעל המותר והנאשם לא ציית לאות שוטר באותו זמן ומקום, וכי דובר על אותו שוטר (רס"ר פארס ח'יר). לדבריו, השוטר בחר לפצל את המקרה לשני דו"חות הזמנה לדין, וזאת בניגוד להנחיות המשטרה בנושא והפסיקה הקיימת. הוא ציין כי ביום 8.12.21 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום האחר, שעניינו נסיעה במהירות מעל המותר בחוק, וכי אי הציות להוראת שוטר מצוין גם כן בתיאור נסיבות המקרה. הוא הורשע ונגזר דינו, ועל כן העמדתו לדין בתיק הנוכחי היא בבחינת סיכון כפול. ב"כ המאשימה הוסיף כי אילו היו רושמים את שני סעיפי האישום בכתב אישום אחד, היו נזקפות לחובת הנאשם נקודות רק בגין סעיף אחד מצוי בכתב

האישום, וזאת בניגוד למצב הנוכחי. לאור האמור, הוא ביקש לבטל את כתב האישום הנוכחי כנגד הנאשם.

6. בתגובתו מיום 26.1.22 ביקש ב"כ המאשימה לדחות את בקשת הנאשם. הוא ציין כי הנאשם נדון בתיק האחר בגין עבירה של נהיגה במהירות בלתי סבירה ואילו כתב האישום בתיק שלפנינו מייחס לנאשם עבירה של אי ציות לאות שנתן שוטר במדים. לטענתו, בעבירת אי הציות לאות שוטר מדובר במסכת עובדתית שונה מזו שבגינה הועמד לדין בגין עבירת המהירות, באופן שבו הסתיימה עבירת המהירות והמבקש נעצר על ידי השוטרים ובכך למעשה נקטעה שרשרת האירוע, ומרגע זה ואילך פעולותיו של הנאשם יצרו אירוע חדש. ב"כ המאשימה הוסיף כי במעמד ביצוע העבירות קיבל הנאשם שתי הזמנות לדין שונות וכי היה באפשרותו להעלות טענה זו בטרם חתם על הסדר הטיעון בתיק המהירות. הוא הפנה בעניין זה לרע"פ 938/14 **עזאמי נ' מדינת ישראל** (3.4.2014), שם נדחתה טענת המערער לסיכון כפול.

7. עיינתי בטענות הצדדים וכן בהנחיה ובפסיקה שאליה הפנו הצדדים.

8. סעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, קובע כדלקמן:

"אין דנים אדם על מעשה שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו".

9. משמעות הסעיף היא שאין דנים מי שעמד בסיכון של הרשעה בשל אותו מעשה.

10. אין חולק כי שני כתבי האישום במקרה שלפנינו, הן בתיק הנוכחי והן בתיק האחר, מתייחסים לנהיגת הנאשם באותו יום, באותו המקום ובסמיכות זמנים קרובה (האחד נרשם בשעה 22:39 והשני בשעה 22:40).

11. אולם, אין זהות במעשים המיוחסים לנאשם בשני כתבי האישום ועל כן אין המדובר, במעשה (actus reus) אחד. תחילה, עבר הנאשם עבירת מהירות, וכשזו הסתיימה והוא התבקש לעצור ולהציג רישיונות, הוא עבר לכאורה את העבירה השנייה (בתיק הנוכחי) של בריחה ואי ציות לאות שנתן שוטר במדים. זאת, למשל, בניגוד למקרה שבו אדם מבצע שתי עבירות בו-זמנית, כגון נהיגה בלא חגורת בטיחות ואי עצירה בתמרור עצור, שם קבעתי כי המדובר במעשה אחד [ראו תת"ע (חי') 1545-09-18 **מדינת ישראל נ' טורק** (החלטה מיום 21.2.2019)].

12. יודגש בעניין זה כי באירוע הנדון עבירת המהירות המיוחסת לנאשם קודמת לעבירת אי הציות לאות שוטר, ואין המדובר במעשה אחד, שבו אי הציות לאות השוטר בא לידי ביטוי בבריחה מהמקום במהירות מופרזת. אומנם עולה מכתב האישום השני (התיק הנוכחי) כי לאחר שהנאשם התבקש להציג רישיונות, הוא לא ציית לאות שנתן השוטר, ברח ונסע במהירות מעל המותר, אולם בגין מהירות זו בחלק השני של האירוע הוא לא נמדד במכשיר המדידה ולא קיבל דו"ח או הזמנה לדין, אלא בגין המהירות בחלק הראשון של האירוע בלבד, שם מהירותו נמדדה באמצעות מכשיר הממל"ז.

13. יתרה מכך, באשר לטענתו של ב"כ הנאשם כי אי הציות להוראת שוטר מצוין גם כן בתיאור נסיבות המקרה של עבירת המהירות שבה הורשע, יש לציין כי נסיבות המקרה המפורטות בדו"ח אינן מהוות חלק מעובדות כתב האישום. כתב האישום בתיק האחר, שמספרו תת"ע 3661-03-21, מייחס לנאשם עבירה בגין נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת, והנאשם הודה והורשע במסגרת התיק האחר בביצוע עבירה זו בלבד.
14. ראו בעניין זה התייחסותו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 938/14 **עזאמי נ' מדינת ישראל** (3.4.2014), שם בחן השופט את מבחן הסיכון הכפול שנקבע בפסיקה וקבע כי כתב האישום הנוסף בעניינו של המבקש שם "**אין בו כדי להעמידו בסיכון כפול, שהרי מדובר בעבירות שונות, על אף שהתרחשו באותו אירוע**".
15. מכיוון שקבעתי במקרה הנדון כי אין המדובר באותו מעשה, הרי שדין טענת הסיכון הכפול להידחות.
16. מעבר לכך, ניתן ללמוד על ידיעתו של הנאשם אודות התיק הנוכחי משתי הזדמנויות שונות. האחת, מתגובת המאשימה עולה כי במעמד האירוע קיבל הנאשם שתי הזמנות לדין שונות, הגם שכתב האישום בתיק הנוכחי הוגש כחצי שנה מאוחר יותר. מלבד זאת, ב"כ הנאשם מייצג את הנאשם בשני התיקים הנדונים, ובמועד הדיון בתיק האחר (8.12.21) הוא צירף יפוי כוח גם לתיק הנוכחי (שנדון ביום 12.12.21). כך, שלכל המאוחר ב"כ הנאשם ידע על קיומו של כתב האישום הנוכחי ביום 8.12.21.
17. לאור כל האמור, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום בתיק הנוכחי.
18. עם זאת, מצאתי מקום להתייחס לסוגיית פיצול כתבי האישום והשיהוי מטעם המאשימה בהגשת כתב האישום השני (הנוכחי).
19. במקרה הנדון, למרות ששתי העבירות בוצעו לכאורה במסגרת אותו אירוע, הרי שכתב האישום הראשון (בתיק האחר) בגין עבירות המהירות נחתם על ידי תובעת משטרתית והוגש ביום 9.3.21, ואילו כתב האישום השני (בתיק הנוכחי) נחתם על ידי תובעת משטרתית והוגש רק ביום 2.9.21, חצי שנה מאוחר יותר. ב"כ המאשימה בתגובתו לא הסביר את פשר השיהוי האמור בהגשת כתב האישום הנוכחי.
20. עיינתי בהנחיית מדור תעבורה מס' 8/11, שאותה צירף ב"כ הנאשם לבקשתו, לפיה במקרה של שני דו"חות מסוג הזמנה לדין, בדומה למקרה שלפנינו, ניתן לרשום דו"ח אחד הכולל את כל העבירות. אולם, במקרה שלפנינו המאשימה לא עשתה כן, ומעבר לפיצול האמור, כתב האישום השני הוגש חצי שנה לאחר שהוגש כתב האישום הראשון.
21. עוד יש לציין כי טרם הגשת כתבי האישום לבית המשפט, הדו"חות עוברים הליך של התאמה או המרה לכתבי אישום, מאושרים ונחתמים על ידי תובע משטרתית. בנקודת זמן זו, התובע המשטרתית אינו אמור לפעול כמעין חותמת

גומי בלבד. עליו לבחון את מכלול הנתונים. במקרה הנדון, התובעת המשטרית הייתה יכולה לשקול מלכתחילה הגשה של כתב אישום אחד, בגין שתי העבירות, הכולל את כל העבירות המיוחסות לנאשם.

22. אם כן, לאור השיהוי והפיצול האמור, שלא ניתן להם הסבר מתקבל על הדעת, ושיש בהם כדי לחשוף את הנאשם בפני סנקציות נוספות מול גופים נוספים (משרד הרישוי), אני מורה כי ככל שהמאשימה תעמוד על המשך הניהול של התיק הנוכחי, היא תחויב בהוצאות בסך 1,500 ש"ח, אשר ישולמו לנאשם עד ליום 31.3.22.

23. נקבע להקראה ליום 31.3.22 בשעה 11:30.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשפ"ב, 10 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.